

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 6. marts 2020

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i den indeværende uge samt i de kommende to uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-361/19	<p>De Ruiter vof</p> <p><u>Emne:</u> Manglende overholdelse af krydsoverensstemmelseskrav.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> Er artikel 99, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og artikel 73, stk. 4, litra a), i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 809/2014 af 17. juli 2014 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 for så vidt angår det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem, foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne og krydsoverensstemmelse gyldige, for så vidt som det herved bestemmes, at det er året for konstateringen, der er afgørende ved fastlæggelsen af det år, for hvilket krydsoverensstemmelsesnedsættelsen skal beregnes, i en situation, hvor året for den manglende overholdelse af krydsoverensstemmelsesreglerne ikke er det samme som året for konstateringen heraf?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet (Repræsenteret ved Kammeradvokaten) Landbrugsstyrelsen	Mundtlig forhandling	11.03.20

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces skridt	Dato
C-511/17	<p>Lintner</p> <p>Skal artikel 6, stk. 1, i direktivet om urimelige kontraktvilkår – henset ligeledes til den nationale lovgivning, der fastsætter en forpligtelse til at lade sig repræsentere under et søgsmål – fortolkes således, at det er nødvendigt at undersøge hvert kontraktvilkår individuelt i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt det kan anses for urimeligt, uafhængigt af om det reelt er nødvendigt at undersøge samtlige kontraktvilkår for at træffe afgørelse om den ved søgsmålet nedlagte påstand?</p> <p>2) Skal artikel 6, stk. 1, i direktivet om urimelige kontraktvilkår ellers, i modsætning til, hvad der er foreslået i spørgsmål 1), fortolkes således, at alle de øvrige kontraktvilkår skal undersøges, for at det kan konkluderes, at det vilkår, som påstanden vedrører, er urimeligt?</p> <p>3) Såfremt spørgsmål 2) besvares bekræftende, indebærer dette da, for at det kan afgøres, om det pågældende vilkår er urimeligt, at det er nødvendigt at undersøge kontrakten i dens helhed, idet urimeligheden af hvert af kontraktens elementer ikke skal undersøges selvstændigt og uafhængigt af det i stævningen anfægtede vilkår?</p> <p>Den forelæggende ret er officielt blevet gjort bekendt med, at Fővárosi Ítéltábla (regional appeldomstol i Budapest, Ungarn) har [udeladt] indledt en præjudiciel procedure angående spørgsmål, der er knyttet til overførslen af risiko i forbindelse med valutavekslingen i låneaftaler optaget i udenlandsk valuta, undersøgelsen af om der er overensstemmelse mellem ungarsk lovgivning og de EU-retlige regler på dette område og fortolkningen af retspraksis. Sagen verserer ved Domstolen under sagsnummer C-51/17 (Ilyés og Kiss). I denne sag C-51/17, vedrører det femte spørgsmål blandt de spørgsmål, som den regionale appeldomstol har forelagt Domstolen, ligeledes undersøgelsen af egen drift af kontraktvilkårs urimelighed.</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	11.03.20
C-454/18	<p>Baltic Cable</p> <p>1. Skal elforordningens artikel 16, stk. 6, anvendes i alle tilfælde, hvor en person opnår indtægter fra tildeling af samkøringslinjer, uanset den pågældendes forhold i øvrigt, eller skal denne bestemmelse udelukkende anvendes, når den, der oppebærer indtægterne, er transmissionssystemoperatør i henhold til definitionen i elmarkedsdirektivets artikel 2, nr. 4)?</p> <p>2. Såfremt svaret på spørgsmål 1 er, at elforordningens artikel 16, stk. 6, udelukkende skal anvendes på transmissionssystemoperatører; er en virksomhed, der udelukkende driver en samkøringslinje, da transmissionssystemoperatør?</p> <p>3. Såfremt svaret på spørgsmål 1 eller 2 medfører, at elforordningens artikel 16, stk. 6, skal anvendes på en virksomhed, der udelukkende driver en samkøringslinje; kan omkostninger til drift og vedligeholdelse af en samkøringslinje da i noget tilfælde anses for at udgøre netinvesteringer med henblik på bevarelse eller forøgelse af samkøringslinjens kapacitet som omhandlet i elforordningens artikel 16, stk. 6, første afsnit, litra b)?</p> <p>4. Såfremt svaret på spørgsmål 1 eller 2 medfører, at elforordningens artikel 16, stk. 6, skal anvendes på en</p>	Energistyrelsen	Dom	11.03.20

	<p>virksomhed, der udelukkender driver en samkøringslinje; kan den regulerende myndighed da i medfør af elforordningens artikel 16, stk. 6, andet afsnit, godkende, at en virksomhed, der udelukkende driver en samkøringslinje, som har metoder til at fastsætte tariffer, men som ikke har direkte betalende kunder med netafgifter (tariffer), der kan sænkes, anvender indtægter fra tildeling af samkøringslinjen [org. s. 22] til afkast eller, såfremt svaret på spørgsmål 3 er benægtende, drift og vedligeholdelse?</p> <p>5. Såfremt svaret på spørgsmål 1 eller 2 medfører, at elforordningens artikel 16, stk. 6, skal anvendes på en virksomhed, der udelukkende driver en samkøringslinje, og svarene på spørgsmål 3 og 4 enten medfører, at virksomheden ikke må anvende indtægter fra tildeling af samkøringslinjen til drift og vedligeholdelse eller afkast, eller at virksomheden må anvende sådanne indtægter til drift og vedligeholdelse, men ikke til afkast; er anvendelse af elforordningens artikel 16, stk. 6, på en virksomhed, der udelukkende driver en samkøringslinje, da i strid med det EU-retlige proportionalitetsprincip eller med noget andet gældende princip?</p>			
C-86/19	<p>SL</p> <p>1.– Når en kufferts bortkomst er dokumenteret, skal luftfartsselskabet da altid og under alle omstændigheder yde passageren den maksimale erstatning på 1 131 SDR, idet der er tale om det mest alvorlige af de i artikel 17, stk. 2, og artikel 22, stk. 2, i Montreal-konventionen af 28. maj 1999 omhandlede tilfælde, eller er der tale om en maksimal erstatning, som kan reguleres af retten, selv når der er tale om en kufferts bortkomst, i betragtning af de foreliggende omstændigheder, således at erstatningen på 1 131 SDR kun ydes, hvis passageren ved hjælp af ethvert retsgyldigt bevismiddel dokumenterer, at værdien af de genstande og personlige ejendele, som denne transporterede i den indcheckede bagage, samt de genstande, som denne måtte erhverve med henblik på at erstatte dette indhold, er højere end den maksimale erstatning, eller kan retten i mangel heraf også tage andre parametre i betragtning, såsom vægten af bagagen, eller spørgsmålet om, hvorvidt bagagen bortkom på ud- eller hjemrejsen, med henblik på at vurdere den ikke-økonomiske skade i forbindelse med generne ved bortkomsten af passagerens bagage?</p>	Transport- og Boligministeriet	GA	11.03.20
C-192/19	<p>Rensen Shipbuilding</p> <p>Supplerende bestemmelse 1 til den kombinerede nomenklatur kapitel 89 bestemmer (bl.a.), at KN-underposition 8901 20 10 og 8901 90 10 om »søgående«skibe, kun omfatter skibe og andre fartøjer, der er konstrueret til søgående sejlads. Hvad skal der i denne forbindelse forstås ved »søgående sejlads«?</p>	Toldstyrelsen	Dom	11.03.20
C-576/18	<p>Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik</p> <p>Påstande: — Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260 TEUF, idet den ikke har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at opfylde Domstolens dom af 29. marts 2012, sag C-243/10 vedrørende tilbagesøgning hos modtagerne af den støtte, der blev kendt ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet i Kommissionens afgørelse 2008/854/EF (1) af 2. juli 2008.</p> <p>— Den Italienske Republik pålægges at betale Kommissionen et fast beløb, som fastsættes ved at multiplicere et dagligt beløb på 13 892 EUR med antallet af dage for overtrædelsens fortsættelse fra afsigelsen af den dom, der blev afsagt af</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	12.03.20

	<p>Domstolen i sag C-342/10, indtil den dag, hvor der afsiges dom i den foreliggende sag.</p> <p>— Den Italienske Republik pålægges at betale Kommissionen en tvangsbøde pr. halvårsperiode, der fastsættes af Kommissionen til 126 840 EUR pr. dag, regnet fra halvåret efter datoen for dommen i nærværende sag.</p> <p>— Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>			
C-742/18 P	<p>Republikken Tjekkiet mod Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: — Domskonklusionens punkt 2 i Rettens dom i sag T-627/16 og den dertil hørende del af dommen ophæves.</p> <p>— Kommissionens afgørelse (EU) 2016/1059 annulleres, for så vidt som den udelukker udgifter på 462 517,83 EUR i forbindelse med den generelle arealbetaling.</p> <p>— Kommissionens afgørelse (EU) 2016/1059 annulleres, for så vidt som den udelukker udgifter på 636 516,20 EUR i forbindelse med investeringer i vinsektoren.</p> <p>— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	12.03.20
C-769/18	<p>Caisse d'assurance retraite et de la santé au travail d'Alsace-Moselle</p> <p>1. Er den støtte til dækning af omkostningerne ved et handicap, der er omhandlet i § 35a i den ottende bog i Sozialgesetzbuch (den tyske sociallov) omfattet af det materielle anvendelsesområde for forordning nr. 883/2004?</p> <p>2. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, er dels børnepasningsbidraget til et handicappet barn, supplementet hertil, eller kompensationsydelsen for et handicap, dels ydelsen til integration af handicappede børn og unge med mentale handicap, der er omhandlet i § 35a i den ottende bog i Sozialgesetzbuch (den tyske sociallov), tilsvarende ydelsen i henhold til artikel 5, litra a), i forordning nr. 883/2004, henset til formålet med artikel L. 351-4-1 i den franske lov om social sikring om hensyntagen til omkostningerne i tilknytning til pasning af et handicappet barn ved fastsættelsen af den forsikringsperiode, der giver ret til alderspension?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	12.03.20
C-517/17	<p>Addis m.fl.</p> <p>1) Er EU-retten til hinder for, at en medlemsstat (her Tyskland) i henhold til hjemmelen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32 henholdsvis den foregående ordning i artikel 25, stk. 2, litra a), i direktiv 2005/85/EF afviser en ansøgning om international beskyttelse, fordi ansøgeren er blevet tildelt flygtningestatus i en anden medlemsstat, såfremt udformningen af den internationale beskyttelse, navnlig levevilkårene for anerkendte flygtninge i den anden medlemsstat (her Italien), der allerede har givet ansøgeren international beskyttelse, ikke opfylder kravene i artikel 20 ff. i direktiv 2011/95/EU, uden at chartrets artikel 4 eller EMRK's artikel 3 allerede af den grund krænkes? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Gælder dette også, såfremt anerkendte flygtninge i den medlemsstat, der har anerkendt dem som flygtninge (her Italien), a) ikke, eller i sammenligning med andre medlemsstater kun i stærkt begrænset omfang, modtager eksistenssikrende ydelser, men for så vidt ikke behandles anderledes end denne medlemsstats egne statsborgere? b) ganske vist er berettigede efter artikel 20 ff. i direktiv 2011/95/EU, men kun med vanskelighed har adgang til de hermed forbundne ydelser eller råder over sådanne familiemæssige netværk eller netværk med private organisationer, der erstatter eller supplerer statslige ydelser? 3) Er artikel 14, stk. 1, i direktiv 2013/32/EU</p>	Udenrigsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	17.03.20

	<p>henholdsvis den foregående ordning i artikel 12, stk. 1, første punktum, i direktiv 2005/85/EF til hinder for anvendelse af en national bestemmelse, hvorefter en manglende personlig samtale med ansøgeren i forbindelse med asylmyndighedens afslag på en asylansøgning i henhold til hjemmelen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32, henholdsvis den foregående ordning i artikel 25, stk. 2, litra a), i direktiv 2005/85/EF, ikke fører til ophævelse af dette afslag på grund af den manglende høring, såfremt ansøgeren ved en anfægtelse for domstolene har lejlighed til at gøre alle omstændigheder, der taler mod et afslag, gældende, og ansøgningen heller ikke under hensyntagen til disse omstændigheder kan afgøres anderledes i materiel henseende?</p>			
Forenede sager C-133/19, C-136/19 og C-137/19	<p>B. M. M. et B. S. m.fl. Sagerne C-136/19 og C-133/19 vedrører: 1) Tilsiger hensynet til at sikre den effektive virkning af EU-retten og til ikke at umuliggøre den ret til familiesammenføring, som ifølge appellanten tilkommer hende i henhold til artikel 4 i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring, at denne bestemmelse skal fortolkes således, at et barn af referencepersonen har ret til familiesammenføring, når den pågældende blev myndig under rettens behandling af den sag, der var blevet iværksat til prøvelse af afgørelsen om at meddele afslag på at indrømme denne ret, hvilken afgørelse blev truffet, mens barnet endnu var mindreårig? 2) Skal artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 18 i direktiv 2003/86/EF fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for afgørelsen om, at det annullationssøgsmål, der var blevet iværksat til prøvelse af afslaget på familiesammenføring af en mindreårig, ikke kunne antages til realitetsbehandling med den begrundelse, at barnet var blevet myndigt under retssagens behandling, således at det er afskåret fra muligheden for, at der træffes afgørelse i den sag, der blev iværksat til prøvelse af denne afgørelse, og hvorved den pågældendes adgang til effektive retsmidler kænkes? Sag C-137/19 vedrører: Skal artikel 4, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring, i givet fald sammenholdt med samme direktivs artikel 16, stk. 1, fortolkes således, at tredjelandsstatsborgere for at blive betragtet som »mindreårige børn« som omhandlet i denne bestemmelse ikke kun skal være »mindreårige« på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen om opholdstilladelse, men ligeledes på det tidspunkt, hvor myndighederne træffer endelig afgørelse om ansøgningen?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	17.03.20
C-14/19 P	<p>KF mod SatCen (appel) Påstande: —Den appellerede dom ophæves. —Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Udenrigsministeriet	GA	17.03.20
C-234/18	<p>„AGRO IN 2001“ Sagen vedrører: 1. Skal artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union, som fastsætter »mindsteregler for indefrysning af formuegoder med henblik på eventuel efterfølgende konfiskation«, fortolkes således, at den</p>	Finanstilsynet	Dom	18.03.20

	<p>tillader medlemsstaterne at vedtage bestemmelser om civilretlig konfiskation, som ikke er støttet på en domfældelse? 2. Følger det af artikel 1, stk. 1, under hensyntagen til artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union, at alene indledning af en straffesag mod den person, hvis formue er genstand for konfiskation, er en tilstrækkelig forudsætning for at indlede og gennemføre en civilretlig konfiskationssag? 3. Er det tilladt at foretage en udvidende fortolkning af grundene i artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union, som tillader en civilretlig konfiskation, der ikke er støttet på en domfældelse? 4. Skal artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union fortolkes således, at en formuerettighed kan konfiskeres som direkte eller indirekte opnået ved en strafbar handling alene på grund af misforholdet mellem formuegoderne og personens legale indkomster, uden at der foreligger en endelig dom, som fastslår, at personen har begået den strafbare handling? 5. Skal bestemmelsen i artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union fortolkes således, at den regulerer konfiskation hos tredjemand som en supplerende eller alternativ foranstaltning til den direkte konfiskation eller som en supplerende foranstaltning til den udvidede konfiskation? 6. Skal bestemmelsen i artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union fortolkes således, at den sikrer anvendelsen af uskyldsformodningen og forbyder en konfiskation, der ikke er støttet på en domfældelse?</p>			
C-612/18 P	<p>ClientEarth mod Kommissionen (appel) Påstande: — Dom afsagt af Retten den 11. juli 2018 i sag T-644/16 (»den appellerede dom«) ophæves, og sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet behandling. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	18.03.20
Forenede sager C-103/18 og C-429/18	<p>Sánchez Ruiz (sag C-103/18) Sagen vedrører hvorvidt den spanske lovgivning og retspraksis vedrørende tidsbegrænset udnævnelse af vedtægtsmæssigt personale er forenelig med § 4 og 5 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse EU-Domstolen er blevet forelagt følgende præjudicielle spørgsmål: Første spørgsmål: Kan en situation som den, der beskrives i det foreliggende tilfælde (hvor den offentlige arbejdsgiver ikke overholder de ved lov fastsatte tidsmæssige begrænsninger, og derved tillader flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter, eller opretholder den midlertidige karakter ved at ændre ansættelsestypen fra hjælpepersonale til vikaransat eller afløser), anses for misbrug hidrørende fra flere på hinanden følgende ansættelser og dermed henføres under § 5 i rammeaftalen, der er vedhæftet som bilag til direktiv 1999/70/EF? Andet spørgsmål: Skal bestemmelserne i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, som fremgår af bilaget til direktiv 1999/70/EF, sammenholdt med effektivitetsprincippet, fortolkes således, at de er til hinder for</p>	Beskæftigelsesministeriet Medarbejder- og Kompetencestyrelsen	Dom	19.03.20

	<p>nationale processuelle regler, hvorefter det er et ufravigeligt krav, at en arbejdstager i tidsbegrænset ansættelse aktivt anfægter eller klager over samtlige på hinanden følgende ansættelser og ophør for at kunne være omfattet af direktivet og for at kunne gøre de rettigheder gældende, som den pågældende tildeles i henhold til EU's retsorden? Tredje spørgsmål: Henset til, at behovet for at besætte ledige stillinger og dække sygefravær og ferieperioder (...) i den offentlige sektor i forbindelse med udførelsen af væsentlige tjenester grundlæggende er »permanent«, og at det dermed er nødvendigt at fastlægge begrebet »objektive omstændigheder« som begrundelse for den tidsbegrænsede ansættelse: [...]</p> <p>Fernández Álvarez e.a. (sag C-429/18) Første spørgsmål: Er det i overensstemmelse med rammeaftalen, der er optaget som bilag til direktiv 1999/70/EF, at den forelæggende ret anlægger en fortolkning og en opfattelse, hvorefter der i forbindelse med den tidsbegrænsede ansættelse af sagsøgerne foreligger et misbrug, for så vidt som den offentlige arbejdsgiver anvender forskellige former for ansættelse, som alle er midlertidige, til varigt og konstant at udføre almindelige opgaver, som de vedtægtsmæssige fastansatte medarbejdere normalt udfører, og dække permanente og strukturelle behov, som reelt ikke er midlertidige, men derimod varige og konstante? Er denne beskrevne tidsbegrænsede ansættelse dermed ikke begrundet som omhandlet i § 5, stk. 1, litra a), i rammeaftalen med objektive omstændigheder, for så vidt som denne anvendelse af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter er direkte i strid med andet afsnit i indledningen til rammeaftalen og punkt 6 og 8 i de generelle betragtninger til denne aftale, fordi de betingelser, der kunne begrunde disse tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, ikke er opfyldt?</p> <p>Andet spørgsmål: Er det i overensstemmelse med rammeaftalen, der er optaget som bilag til direktiv 1999/70/EF, at den forelæggende ret anlægger en fortolkning, hvorefter opslaget af en traditionel udvælgelsesprøve, der har de nævnte kendetegn, hverken er en foranstaltning med tilsvarende virkning eller kan betragtes som en sanktion, for så vidt som den ikke står i forhold til det misbrug, der er begået, og som medfører, at den tidsbegrænsede ansættelse bringes til ophør, hvorved formålene med direktivet tilsidesættes, og den ufordelagtige situation for vedtægtsmæssige midlertidige medarbejdere gøres varig, og ikke kan betragtes som en effektiv foranstaltning, for så vidt som den ikke medfører nogen ulempe for arbejdsgiveren eller har en afskrækkende virkning og dermed ikke er i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i direktiv 1999/70, for så vidt som den ikke sikrer, at den spanske stat opnår de i direktivet foreskrevne resultater? Tredje spørgsmål: Er det i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, i direktiv 1999/70 og Den Europæiske Unions Domstols dom af 14. september 2016 i sag C-16/15, at den forelæggende ret anlægger og anvender en fortolkning, hvorefter et opslag af en åben udvælgelsesprøve ikke er en foranstaltning, der er egnet til at sanktionere et misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelsesforhold, idet der i spansk ret ikke findes en sanktionsmekanisme, der er effektiv og har afskrækkende virkning, og som bringer misbrug i forbindelse</p>			
--	--	--	--	--

	<p>med ansættelse af vedtægtsmæssigt midlertidigt personale til ophør, idet lovgivningen ikke gør det muligt at besætte disse oprettede strukturelle stillinger med det personale, der vargenstand for misbruget, således at jobusikkerheden for disse arbejdstagere bibeholdes? [...]</p>			
C-693/18	<p>CLCV e.a. 1) Fortolkning af begrebet anordning 1-1: Hvad omfatter begrebet anordning i artikel 3, nr. 10), i forordning (EF) nr. 715/2007, der definerer manipulationsanordning (defeat device)? 1-2: Kan et program, der er installeret i motorstyringscomputeren, eller som mere generelt påvirker denne, anses for en anordning i denne artikels forstand? 2) Fortolkning af begrebet emissionsbegrænsningssystem 2-1: Hvad omfatter begrebet »emissionsbegrænsningssystem«, som er anført i artikel 3, nr. 10), i forordning (EF) nr. 715/2007, der definerer manipulationsanordning (defeat device)? 2-2: Omfatter dette emissionsbegrænsningssystem udelukkende teknologier og strategier, der har til formål at håndtere og reducere emissioner (bl.a. NOx) efter dannelsen, eller indbefatter det ligeledes de forskellige teknologier og strategier, der giver mulighed for at begrænse selve dannelsen, som f.eks. EGR-teknologien? 3) Fortolkning af begrebet manipulationsanordning (defeat device) 3-1: Er en anordning, som registrerer alle parametre i tilknytning til gennemførelsen af de i forordning (EF) nr. 715/2007 foreskrevne godkendelsesprocedurer med henblik på under disse procedurer at aktivere eller opjustere en del af emissionsbegrænsningssystemets funktion og herved opnå godkendelse af køretøjet, en manipulationsanordning som omhandlet i artikel 3, nr. 10), i forordning (EF) nr. 715/2007? 3-2: Er denne manipulationsanordning (defeat device) i bekræftende fald forbudt i henhold til bestemmelserne i artikel 5, stk. 2, [i forordning] (EF) nr. 715/2007? 3-3: Kan en anordning som den, der er beskrevet i spørgsmål 3-1, kvalificeres som en »manipulationsanordning«, hvis emissionsbegrænsningssystemets øgede funktion ikke kun finder sted under godkendelsesprocedurer, men også i konkrete tilfælde, når netop de forhold, hvorunder – når de registreres – emissionsbegrænsningssystemets drift opjusteres under disse godkendelsesprocedurer, forekommer under faktiske kørselsforhold? 4) Fortolkning af de i artikel 5 fastsatte undtagelser 4-1: Hvad omfatter de tre undtagelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 2, [i kapitel II] i forordning (EF) nr. 715/2007? 4-2: Kan der af en af de i artikel 5, stk. 2, anførte tre grunde ses bort fra forbuddet mod en manipulationsanordning [defeat device], der specifikt under godkendelsesprocedurer aktiverer eller opjusterer driften af en del af emissionsbegrænsningssystemet? 4-3: Er en forsinkelse af motorens ældning eller tilsodning en del af de krav med hensyn til at »beskytte motoren mod beskadigelse eller havari« eller »sikre køretøjets driftssikkerhed«, som kan begrunde tilstedeværelsen af en manipulationsanordning som omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra a)?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Transport- og Boligministeriet	GA	19.03.20

Forenede sager C-21/19 – C-23/19	<p>XN m.fl.</p> <p>1. Er et stof, der ikke er et biprodukt som omhandlet i rammedirektivet om affald, pr. definition heller ikke et animalsk biprodukt som omhandlet i forordningen om animalske biprodukter fra 2009, således at dette stof ikke i henhold til artikel 1, stk. 3, i forordning 1013/2006 er undtaget fra anvendelsesområdet for forordning 1013/2006? Eller er det ikke udelukket, at et stof omfattes af definitionen af animalske biprodukter som omhandlet i forordningen om animalske biprodukter, hvis dette stof ikke opfylder betingelserne i artikel 5, stk. 1, i rammedirektivet om affald, således at det ikke uden videre omfattes af forordning 1013/2006?</p> <p>2. Hvorledes skal en overførsel, der omfattes af godkendelseskravene i forordning (EF) nr. 1774/2002 – nu forordning (EF) nr. 1069/2009 – som omhandlet i artikel 1, stk. 3, i forordning 1013/2006 forstås: Menes der hermed transporten (fra et land til et andet) af animalske biprodukter, uanset hvilken kategori materialet tilhører? Eller menes der hermed transport af det i artikel 48 i forordningen om animalske biprodukter fra 2009 (før artikel 8 i forordning 1774/2002) omhandlede materiale, der er begrænset til animalske biprodukter eller afledte produkter i denne bestemmelses forstand, altså kategori 1- og kategori 2-materiale, herunder forarbejdede animalske proteiner, afledt af kategori 3-materiale?</p> <p>3. Såfremt der ved overførsel, der omfattes af godkendelseskravene i forordning (EF) nr. 1774/2002 – nu forordning (EF) nr. 1069/2009 – som omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra d), i forordning 1013/2006 også skal forstås transport (fra et land til et andet) af animalske biprodukter uanset hvilken kategori materialet tilhører, skal artikel 1, stk. 3, litra d), i forordning 1013/2006 da endvidere forstås således, at der hermed også menes overførsel af blandinger af animalske biprodukter og andre stoffer og i bekræftende fald, har mængdeforholdet mellem de animalske biprodukter og andre stoffer da betydning? Eller mister et animalsk biprodukt sin karakter af animalsk biprodukt som omhandlet i forordningen om animalske biprodukter fra 2009, og bliver det animalske biprodukt til affald som omhandlet i forordning 1013/2006 som følge af opblandingen med et andet stof?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	19.03.20
T-570/19	<p>Muratbey Gida mod EUIPO (Formen på en flettet ost)</p> <p>Påstande: —Den anfægtede afgørelse annulleres. —EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	19.03.20
T-571/19	<p>Muratbey Gida mod EUIPO (Formen på en flettet ost)</p> <p>Påstande: —Den anfægtede afgørelse annulleres. —EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	19.03.20
T-572/19	<p>Muratbey Gida mod EUIPO (Formen på en flettet ost)</p> <p>Påstande: —Den anfægtede afgørelse annulleres. —EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	19.03.20
C-542/18 RX-II og C-543/18 RX-II	<p>Simpson mod Kommissionen og HG mod Kommissionen</p> <p>Den fornyede prøvelse skal vedrøre spørgsmålet, om Den Europæiske Unions Rets domme af 19. juli 2018, Simpson mod Rådet (T-646/16 P, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:493) og HG mod Kommissionen (T-693/16 P, ikke trykt i Sml., EU:T:2018:492), navnlig henset til det almindelige retssikkerhedsprincip, påvirker EU-rettens ensartede anvendelse eller sammenhæng, idet Retten som appelinstant fastslog, at det dommerkollegium, der afsagde Retten for EU-Personalesagers kendelse af 24. juni 2016, Simpson mod Rådet</p>	Nævnenes Hus	Dom	24.03.20

	(F-142/11 RENV, EU:F:2016:136) og dom af 19. juli 2016, HG mod Kommissionen (F-149/15, EU:F:2016:155), ikke var lovligt sat på grund af en ulovlighed, der påvirkede udnævnelsesproceduren for et af medlemmerne af dette dommerkollegium, som medførte en tilsidesættelse af princippet om en domstol oprettet ved lov, der er fastsat i artikel 47, stk. 2, første punktum, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den fornyede prøvelse skal navnlig vedrøre spørgsmålet, om udnævnelsen af en dommer, i lighed med de retsakter, der er omhandlet i artikel 277 TEUF, kan være genstand for en indirekte legalitetskontrol, eller om en sådan indirekte legalitetskontrol - principielt eller efter at der er forløbet en vis periode - er udelukket eller begrænset til bestemte former for ulovligheder for at sikre den retlige stabilitet og retskraften.			
Forenede sager C-496/18 og C-497/18	HUNGEOD e.a. m.fl. 1) Skal artikel 41, stk. 1, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, 2., 25., 27. og 36. betragtning til Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter, artikel 1, stk. 1 og 3, i Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation og, i denne forbindelse, retssikkerhedsprincippet, som er et almindeligt EU-retligt princip, og kravet om effektiv og hurtig behandling af klager over indgåelse af offentlige kontrakter i forbindelse med afgørelser truffet af ordregivende myndigheder fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som med hensyn til offentlige kontrakter, der indgås før denne lovgivnings ikrafttrædelse, efter udløbet af fristen, i henhold til medlemsstatens tidligere lovgivning, for undersøgelse af overtrædelser i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter, som begås inden ikrafttrædelsen af denne lovgivning, generelt tillader den kompetente (tilsyns-) myndighed, som er oprettet i medfør af denne lovgivning, at denne inden for den i nævnte lovgivning fastsatte frist selv kan iværksætte en procedure for at undersøge en konkret overtrædelse i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter og træffe afgørelse om realiteten og som følge heraf fastslå, at der er begået en overtrædelse, fastsætte en sanktion vedrørende indgåelse af offentlige kontrakter og anvende virkningerne af kontraktens ugyldighed? 2) Kan de retsregler og principper, som er nævnt i det første spørgsmål – ud over den faktiske udøvelse af (den subjektive og personlige) ret til efterprøvelse, som aktører, der berøres af indgåelsen af en offentlig kontrakt, har – finde anvendelse på retten til at iværksætte og behandle en klageprocedure, som de (tilsyns)myndigheder, som er oprettet i medfør af medlemsstatens lovgivning, har, hvilke myndigheder har beføjelse til af egen drift at identificere og undersøge overtrædelser i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter og har til opgave at varetage samfundsmæssige interesser?	Miljø- og Fødevareministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	25.03.20

	<p>3) Følger det af artikel 99, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse direktiv 2004/17/EF, at lovgivningen i en medlemsstat, idet der vedtages en ny lov – med henblik på at beskytte EU's finansielle interesser i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter – generelt kan tillade (tilsyns)myndigheder, som i henhold til medlemsstatens lovgivning har beføjelse til af egen drift at identificere og undersøge overtrædelser i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter, og som har til opgave at varetage samfundsmæssige interesser, at undersøge overtrædelser i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter, der er begået inden ikrafttrædelsen af denne lov, og iværksætte og behandle en procedure, selv om fristerne i henhold til den tidligere lovgivning er udløbet?</p> <p>4) Har det i betragtning af de retsregler og principper, som er nævnt i det første spørgsmål, ved vurderingen af, om den i det første og det tredje spørgsmål beskrevne undersøgelsesbeføjelse, som er tillagt (tilsyns)myndighederne, er forenelig med EU-retten, nogen betydning, hvilke retlige, forskriftsmæssige, tekniske eller organisatoriske lakuner eller andre former for hindringer, der ligger til grund for den omstændighed, at overtrædelsen i forbindelse med indgåelsen af offentlige kontrakter ikke blev undersøgt, da den blev begået?</p> <p>5) Skal artikel 41, stk. 1, og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, 2., 25., 27. og 36. betragtning til Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter, artikel 1, stk. 1 og 3, i Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation og, i denne forbindelse, retssikkerhedsprincippet, som er et almindeligt EU-retligt princip, og kravet om effektiv og hurtig behandling af klager over indgåelse af offentlige kontrakter i forbindelse med afgørelser truffet af ordregivende myndigheder og proportionalitetsprincippet, fortolkes således, at den nationale ret – selv hvis den i det første til det fjerde spørgsmål nævnte beføjelse i betragtning af disse principper kan tillægges de (tilsyns)myndigheder, som i henhold til medlemsstatens lovgivning har beføjelse til af egen drift at identificere og undersøge overtrædelser i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter, og som har til opgave at varetage samfundsmæssige interesser – kan tage stilling til, om den tid, der er gået mellem overtrædelsen blev begået, udløbet af den tidligere gældende undersøgelsesfrist og iværksættelsen af proceduren om undersøgelse af overtrædelsen, er rimelig og forholdsmæssig, og heraf udlede den retlige følge af, at den omtvistede afgørelse er uden virkning, eller en anden retlig følge, der følger af medlemsstatens lovgivning?</p>			
--	--	--	--	--

C-622/18	<p>Cooper International Spirits e.a. Skal artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 10 og 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, fortolkes således, at en varemærkeindehaver, som ikke på noget tidspunkt har benyttet sit varemærke, og som har fortabt sine rettigheder ved udløbet af den periode på fem år, der følger efter offentliggørelsen af registreringen, kan opnå erstatning for tab ved at påberåbe sig en krænkelse af varemærkets væsentligste funktion, der skyldes tredjemands brug inden datoen for fortabelsens virkning af et tegn, der ligner det nævnte varemærke, som angivelse for varer eller tjenesteydelser af samme eller lignende art som dem, for hvilke dette varemærke er blevet registreret?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	25.03.20
Forenede sager C-682/18 og C-683/18	<p>YouTube m.fl. 1. a) Foretager en operatør af en shared hosting tjeneste, gennem hvilken brugere stiller filer med ophavsretligt beskyttet indhold til rådighed for almenheden uden rettighedshavernes samtykke, en overførselsbehandling som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF, når – uploadingen foregår automatisk og uden at operatøren ser eller kontrollerer den, – operatøren i brugsbetingelserne henviser til, at der ikke må lægges indhold ind, der krænker ophavsretten, – driften af tjenesten giver operatøren indtægter, – tjenesten anvendes til lovligt brug, men operatøren har kendskab til, at også en betydelig mængde ophavsretskrænkende indhold, er tilgængelig (over 9 500 værker), – operatøren ikke leverer nogen indholdsfortegnelse og ingen søgefunktion, men de ubegrænsede download-links, som operatøren stiller til rådighed, af tredjemænd lægges ind i linksamlinger på internettet, som indeholder oplysninger om filernes indhold og gør det muligt at søge efter bestemte indhold, – operatøren ved udformningen af det vederlag for downloading, som han betaler afhængigt af efterspørgslen, skaber et incitament til at uploade ophavsretligt beskyttet indhold, som brugere ellers kun kan få adgang til mod betaling og – indrømmelsen af muligheden for at uploade filer anonymt øger sandsynligheden for, at brugere ikke bliver stillet til regnskab for krænkelse af ophavsretten? b) Ændrer denne vurdering sig, hvis der via shared hosting tjenesten gives adgang til materiale, der krænker ophavsretten, i et omfang svarende til 90-96% af den samlede anvendelse? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Falder den aktivitet, som operatøren af en shared hosting tjeneste udøver, under de i det første spørgsmål beskrevne omstændigheder ind under anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31/EF? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal det konkrete kendskab til den ulovlige aktivitet eller information og kendskabet til forhold eller omstændigheder, hvoraf den ulovlige aktivitet eller information fremgår, i henhold til artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31/EF vedrøre specifikke ulovlige aktiviteter eller informationer?</p>	Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Forbrugerombudsmanden	GA	26.03.20

C-2/19	A. P. (Mesures de probation) Er anerkendelsen af en medlemsstats dom og tilsynet med dommens fuldbyrdelse også i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2008/947/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme og afgørelser om prøvetid med tilsyn med henblik på tilsyn med tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner, når den frihedsstraf, der er pålagt en domfældt, i henhold til denne dom gøres betinget uden yderligere forpligtelser, således at den eneste forpligtelse består i, at domfældte ikke må begå en ny, forsætlig strafbar handling i prøvetiden (der er tale om en betinget straf i henhold til den estiske straffelovs § 73)?	Justitsministeriet	Dom	26.03.20
C-182/19	Pfizer Consumer Healthcare Er Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1140 af 8. juli 2016 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur ugyldig, for så vidt som den under pos. 3824 i KN, mere specifikt 3824 90 96, tariferer varer, som: i består af et bindlignende materiale, der indeholder »varmeceller«, herunder kemikalier ii fungerer på samme måde som et omslag, men giver ekstra fordele iii gennem en eksoterm kemisk reaktion lindrer smerter, mindsker stivhed og fremmer heling af væv (som påvist ved flere kliniske forsøg) iv er formet eller pakket til detailsalg og v klart præsenteres og markedsføres som værende til medicinske formål, og som om de har de virkninger, der er anført i nr. iii) ovenfor på det grundlag, at det er kemikalierne, der er det karaktergivende materiale eller den karaktergivende bestanddel, og ikke under pos. 3005 [på grundlag af ordlyden af de relevante positionstekster og afsnits- og kapitelbestemmelser samt forklarende bemærkninger i henhold til almindelig tarifieringsbestemmelse 1, anvendelsen af almindelig tarifieringsbestemmelse 3 a), som kræver tarifiering i overensstemmelse med den mest specificerede varebeskrivelse, eller på anden vis]?	Toldstyrelsen	Dom	26.03.20
C-186/19	Supreme Site Services e.a. 1(a). Skal Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (omarbejdning) (EUT 2012, L 351, s. 1, herefter »Bruxellesforordning I-a«) fortolkes således, at en sag som den foreliggende, hvori en international organisation nedlægger påstand om (i) ophævelse af en arrest foretaget af modparten i en anden medlemsstat, og om (ii) forbud mod, at modparten af de samme faktiske grunde på ny foretager arrest, og til støtte for disse påstande påberåber sig eksekutionsimmunitet, helt eller delvis må anses for at være en sag på det civil- og handelsretlige område som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Bruxellesforordning I-a? 1(b). Har det ved besvarelsen af spørgsmål 1(a) nogen betydning, og i bekræftende fald da hvilken, at retten i en medlemsstat har givet tilladelse til foretagelse af arrest for en fordring, som modparten hævder at have på en international organisation, og som er genstand for en hovedsag i denne medlemsstat, der vedrører en tvist på grundlag af en kontrakt om betaling af brændstoffer, der er leveret til en fredsbevarende mission, som gennemføres af en med denne internationale organisation forbundet international organisation? 2(a). Såfremt spørgsmål 1(a) besvares bekræftende, skal artikel 24, nr. 5, i Bruxellesforordning I-a da fortolkes således, at i et tilfælde, hvor retten i en medlemsstat har givet tilladelse til	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Forsvarsministeriet Materiel- og Indkøbsstyrelsen Kammeradvokaten	GA	26.03.20

	<p>arrest, og denne arrest foretages i en anden medlemsstat, bliver retterne i den medlemsstat, hvor arresten er foretaget, enekompetente til at påkende en påstand om ophævelse af denne arrest?</p> <p>2(b). Har det ved besvarelsen af spørgsmål 2(a) nogen betydning, og i bekræftende fald hvilken, at den internationale organisation har støttet sin påstand om ophævelse af arresten på eksekutionsimmunitet?</p> <p>3. Såfremt det ved besvarelsen af spørgsmålet, om der er tale om en sag på det civil- og handelsretlige område som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Bruxellesforordning I-a, henholdsvis tale om en påstand, der omfattes af artikel 24, nr. 5, i Bruxellesforordning I-a, har betydning, at den internationale organisation har støttet sin påstand på eksekutionsimmunitet, i hvilket omfang er den pågældende ret da forpligtet til at afgøre, om anbringendet om immunitet skal tiltrædes, og gælder der herved den regel, at denne ret skal tage alle de oplysninger, den råder over, i betragtning, herunder i påkommende tilfælde modpartens indsigelser, eller en anden regel?</p>			
T-734/17	<p>ViaSat mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens stiltiende afgørelse om afslag af 24. august 2017 annulleres, idet denne er en følge af Kommissionens undladelse af inden for den fastsatte frist i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 1049/2001 at besvare sagsøgerens genfremsatte begæring om aktindsigt af 10. juli 2017 i forbindelse med den anmodning om aktindsigt, der blev indgivet den 2. maj 2017 med nr. 2017/2592 vedrørende oplysninger, der er blevet fremlagt eller udvekslet i forbindelse med en indkaldelse af ansøgninger om pan-europæiske systemer for mobile satellittjenester.</p> <p>— Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, der afholdes af en intervenerende part.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	26.03.20